

[Socialministeren.]

forslaget kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og at dette vil ned sætte indkomstskatterne. Disse skatteenedsættelser vil dog først blive aktuelle, når bidragsindbetalingerne for det andet finansår påbegyndes, og de skatteenedsættelser, der bliver tale om, vil — på grund af indkomstbeskatningens progression — blive større, jo højere indkomst den pågældende bidragsyder har. Iøvrigt vil de bestemmelser, der gælder for indkomstskatten til staten, finde anvendelse på det heromhandlede bidrag, forsåvidt de er forenelige med de i lovforslaget indeholdte regler. Bidraget skal således opkræves af kommunerne sammen med statskatten, og kommunerne vil få et særligt vederlag herfor, hvis størrelse fastsættes af finansministeren. Den rent praktiske ordning af bidrag og udbetaling af folkepension forudsættes ordnet ved nærmere bestemmelser af finansministeren og socialministeren.

Det er iøvrigt ikke tanken at medregne folkepensionsbidraget i pristalsbudgettet ud fra den betragtning, at der er tale om et bidrag svarende til en opsparing.

Personer, der er ansat i en pensionsberettigende stilling i staten, folkeskolen eller folkekirken eller i en kommune, et koncessioneret selskab eller en offentlig virksomhed, eller som er medlem af en statsunderstøttet pensjonskasse, foreslås — både med hensyn til adgang til folkepension og med hensyn til pligt til at betale bidrag — undtaget fra lovens område.

I mindretalsindstillingen fra repræsentanterne for socialdemokratiet og det radikale venstre er det foreslået, at tjenestemændenes forhold til folkepensionen tages op til særbehandling, og statstjenestemændenes lønnings- og pensionsforhold er for tiden til behandling i lønningskommissionen. Det er derfor fundet rigtigst at holde denne gruppe personer udenfor lovens område, således at man til sin tid på grundlag af lønningskommissionens resultater og efter forhandling med tjenestemandorganisationerne kan tage stilling til, hvorledes tjenestemændenes stilling fremtidig skal være i henhold til denne lovgivning.

Ligesom med hensyn til adgangen til aldersrente er det en betingelse for retten til folkepension, at andrageren har dansk

indfødsret. Der er dog som for aldersrenten åbnet mulighed for ved overenskomst med andre lande at give disse landes statsborgere adgang til folkepension.

Folkepensionsforslaget repræsenterer på flere områder noget nyt, men jeg mener, at der er tid til en indgående drøftelse af forslagens principper her i det høje folketing, idet jeg har foreslået, at loven træder i kraft i 1957, således at folkepensionsbidraget opkræves fra den 1. april 1957, medens udbetalingen af folkepensionen påbegyndes den 1. juli 1957. Med god medvirken fra alle sider i det høje ting skulle disse datoer kunne overholdes, således at der også bliver tid for administrationen til at føre lovens bestemmelser ud i livet. Jeg finder det betydningsfuldt, at spørgsmålet folkepension ikke længere blot skal debatteres på grundlag af en række forskellige forslag, men at den fremtidige drøftelse kan foregå på grundlag af et egentligt lovforslag, det, som nu ligger på folketingets bord. Jeg beder om folketingets medvirken til, at denne sag, som har så stor betydning for mange af vore medborgere, og som har været drøftet med interesse i hele befolkningen, nu løses på en tilfredsstillende måde.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger til forslaget til lov om ændring i folkeforsikringsloven.

Dette forslag bygger ligesom forslaget til lov om folkepension på den fællesindstilling, som i folkeforsikringskommissionen er afgivet af socialdemokratiet og det radikale venstres repræsentanter.

Jeg har allerede under min gennemgang af lovforslaget om folkepension nævnt hovedpunkterne i forslaget til ændringerne i folkeforsikringsloven.

Som omtalt foreslås det, at tilgangsalderen for adgang til aldersrente forhøjes fra de nuværende 60 år for enlige kvinder og 65 år for andre til henholdsvis 62 og 67 år. For at opnå en lempelig overgang til denne regel har forslaget en særlig overgangsbestemmelse, hvorefter der ikke sker nogen forhøjelse af aldersgrænserne i de første 2 år efter lovens ikrafttræden og grænsen derefter i de næste 2 år forhøjes med et halvt år og i hvert af de følgende år med et halvt år. Resultatet bliver derfor, at aldersgrænsen først 6 år efter lovens ikrafttræden, det vil